

בערב נועדתי את הגב' ג'ייקובס נשיאת הדסה בביתה.
היא מלאה טענות כרפון. בארץ לא העריכו את הדסה. קפ"ח
המקבלת עד היום עזרת הדסה (בקבלת חולים בבחי חולים) אינה
מזכירה אף פעם בדו"ח שלה עזרה זו. מה המפלגה שלנו דואגת
רק לעצמה, אינה עושה עבודה ציונית כללית. שליחים מהארץ
באים רק לקבוצה אחת, וגם הקרובים לקבוצה זו כחרעמים -
כלום הם יחומים? דבר זה עלול לעורר רוגז ובתנגדות. זה
מבאר גם הופעת הרוויז. אלה אמנם מקלקלים אבל אם ימשך
כך - יקומו מתנגדים אחרים. היא מתנגדת לרשימה מאוחדת
בלי בחירות כי עכשיו מאוחר. כבר עשו פעולה גדולה לשם
הצבעה - והצבור לא יבין מדוע אין בחירות. אין חשש למלחמת
בחירות, כי באמריקא רגילים לנצחון ומפלה ללא התרעמות.
מסכימה להסתדרות ציונית אחידה ולמגבית ציונית מיוחדת.
השאלה העיקרית - שאלת הנהגה (באמריקא) - אין מנהיגים. הדסה
אינה מפלגה - אך יש נסיון להיות למפלגה.

27.5.35

מלונדון נחקבלה חשובה:

"Chaim trying see Philip Wednesday
Thursday Stanley after informing
Philip"

אני עף היום לדיטרויט - בערב יש לי שם אספה;
מחר אני עף משם לסנט לואיס - ומחרתים אשוב לניו-יורק,
ואשאר כאן כשבועה או עשרה ימים לספל בעניינים הפוליטיים
הפנימיים והחיצוניים.

- משה אין עדיין כל ידיעה

לדיטרויט באתי לפנות ערב. האוירון הקדים
בשנים עשר רגע.

עם בואי לעיר החל לרדת גשם - והחברים חששו לאספה.
אולם לפי מושגי דיטרויט היתה אספה גדולה. השתתפו הציונים
והמזרחי.

אחרי האספה הפומבית שנגמרה בשתיים עזרה וחצי -
אספת חברים עד שתיים בלילה: על הפקדי הנועתנו בשעה זו.
עד עכשיו הפיצו 400 שקל, יפיצו עד הגמר - אלף. בשביל עיר
של 75,000 יהודים אין זה הרבה. אולם הטענה היא - ניו-יורק.
טפרו לי על בקורו של ז'בוטינסקי. אספתו הפומבית
לא הצליחה. בא קהל קטן - וחציו עזב באמצע. בבנקט שסידרו
לו באו יחידים. האוסף שהוא רצה לעשות בשביל ההסתדרות
"הלאומית" נכשל. רק רוויזיוניסט אחד חרס - בהבטחה ולא
שילם. השאר גם לא הבטיחו.